

52 5/89

Ad nekdanjega Kumparjovga gradu v Škvas' pri Medlanci-Źgi,
pól pa ad iné zakliete grofove kočere,* k' je daná z anga nekdanjega
Škvega gradu. (Zapisal v Ški Vasí pri Źgu Franc Kramar.)

I.

Nad Vrenkova hiša v Škvas' je biv ankat ab sojzom rajt'
an grat k' sa m' reáklí: Kumparjov grat. Pravjé de se se zdej
nékej tistga starga zidovje pazná. Druziga prov nčí na vem ad
tejga grofa Kumparja, kuker tú, k' sa pripovdval' de je ríeku:
"Kt'era vas me bó redila, tist' vas' bóm polej ta-le v'ielki gást
dar k' je nad manej, k' prov k' da Škriškoga svéta s'ere!" Polej
ga je mende pa Ška Vas redila, pa je Škvarcem tist' gást
zašafor pa je se zdej nčh!

II.

Nov list 52 5/90

Tam v Źugovni zev'odi k' se gríe na Garéni Źoh, k' je zdej
an znamne je biv tud' ankat in grat, glich gor' nad puštam. Se-
vejde, ta je biv pa se dost' prejt kuker Kumparjov grat! Tam k'
je biv Kumparjov grat se vsaj se vnmal' pazná; kíer je biv pa
ta pa prov nčí, nej mende nabeŹga cakna več! Ad tejga gradu pa
talča pripudba vem: Ankat je su áden prov za rajta z Garénga
Źga v Ška Vas, al' na Źoh jest na vem kam! Zdej je pa glich
na tistem mest' k' som prejt djav de je biv grat, prov strašnu iná
velika kača s'ričov. Kača je pa spregavarila pa m' je reáklá:
"Děj tri leskove síbe vlómt, k' sa ab lejt' xrastle!" Zdej Źoh
je un pa rejs vlonu tam v ánem gármá. Zdej pa prav' kača: "Zdej
bóm síla pa jest pa teŹoh treŹoh síbah trikat gor' jón dol, pa
se m' vsak bást anga tojga parstá datoknita. Če b'š' ti tuk

* Če prov v stúorji glich nekul' naravnost na reáče de b' bla ta zaklieta kača glich grofova
hčí pa se m'ore že samú pa seáb' vejdet de druziga nčí bla; séj je djala, de pól k' b' bla rejeva
lepa d

karâžjôn, de na bôš rakijê zmôknû, k' bôm da nîê prošla, de b' se tójch trejch pârstê datôknûla (vsai'ga ankat) pa me bôš resû, drugâ pa me! Pa cê bôš ti mēane resû, bôš dabiv tuk jôn tuk mēanrêke dnarja, - pa sê mēane bôš lohke za zēana vzîev pôl ke im spiêt doklê ratala!" Nô zdej je pa rejs vzîev tã tiste tri leskove sibe v rûoke, pa je zacûela kača pa nêh^{gor'} lóst. Zdej pa pa dvejch sibač je zê zlezla, pa dvejch pârstê se datôknûla. Zdej k' je pa pa ta trîetji gor' plejzala, ga je pa tuk strašnû groza ratal' pa bar se je, de glich prejdôn se b' mela ta trîetjôga pârsta datôknûti, pa ad straha vse tiste tri leskove sibe dol na tla spustu! Sevejde, pôl pa nêj bla resēna kača, je blu pa abēma taku hodû! Tejmi, k' je biv tak' sagov, de s' nêj tuk rajt sibe upov dâžjet de b' se kača sê ta trîetjôga pârsta datôknûla, - pa k' bi tuk dnarja dabiv, pa sê nûo za zēana; - kači pa sê bel, k' pa resēna nêj bla! Zdej je pa kača rēakla: „Oh, viš, k' b' ti mēane resû, b' bla mōdvâ zdêlê abâ vesîela! Ti, k' b' tuk dnara dabiv, pa sê tak' lepa zēana k' b' bla jest potlej, - jest pa, k' b' bla zê vōndor ankat rejšēna!" Prav': „Zdej pa na im prejt rejšēna, kuôkor tacēs, k' se b'io in tak atrâk radiv, de b'io da sojga piētnajstga lejta takû nadovzēn ištov, de b'io lohke soja sukne na soniēn prah abejisu! Tist b'io pa na tej-le škal' (pa je pokazala škala) - in sōmrekov zariēn zgubu, jôn s tistga zariē bôš^{pa} ianâ velika sōmreka zrastla. Tista sōmreka bda pôl pa pasējkal', jôn s tiste sōmreke bda pôl pa ianâ zibu narîedli; jôn v tisti zibêli se bô sêle tist' zibov kô bo mēane rejšû!" Zdej k' je kača tu rēakla, je pa spiêt pacās' v gōrmûje zlezla. Pa se je pôl pa da smištî kōšiv, de je biv tacēs tak sagov, de s' nêj upov kača rejšêt.

(Povedal 16. oktobra 1913. 84-letni Anton Cimperman.)